

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **MKM Europa Media s. r. o.**
sídlem Politických obětí 118, 738 01 Frýdek - Místek
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2014 č. j. MSK 92590/2014

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 23. 9. 2014 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2014, č. j. MSK 92590/2014, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu Města Frýdek – Místek ze dne 19. 6. 2014, č. j. MMFM 67931/2014, kterým byla žalobci uložena pokuta za spáchání správního deliktu podle § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) ve výši 1 500 Kč, když jako provozovatel vozidla tov. zn. BMW, RZ X nezajistil, aby při užívání tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 31. 1. 2014 ve 13:10 hodin na ulici U Staré pošty ve Frýdku řidič vozidla stál s tímto vozidlem v rozporu s vodorovnou dopravní značkou V 12c „Zákaz zastavení“ a současně ve vzdálenosti kratší než 5 m za hranicí křižovatky, čímž řidič porušil povinnosti stanovené § 4 písm. c) a § 27 odst. 1 zákona o silničním provozu.
2. Žalobce namítal, že žalovaný nesprávně posoudil námitku žalobce prezentovanou v odvolání, když podle žalobce správnímu orgánu nevzniklo právo zahájit řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, neboť neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Správní orgán vyzval žalobce dne 19. 2. 2014 ke sdělení osoby řidiče předmětného vozidla. Žalobce dne 6. 3. 2014 sdělil jméno, datum narození a trvalé bydliště uvedené osoby. Správní orgán poté, co se předvolání k jednání určené označené osobě vrátilo jako nedoručené, považoval toto za okolnost směřující k průtahům a věc podezření ze spáchání přestupku dne 29. 4. 2014 odložil. Žalobcem označený řidič měl adresu pobytu na území Slovenska; správní orgán měl požádat registr obyvatel SR o informaci o trvalém bydlišti řidiče. Uvedené osobě navíc mohl ustanovit opatrovníka. Skutečnost, že se řidič vozidla jako přestupce již nevyskytuje na původní adrese, nemůže být dávana v neprospěch žalobce jako provozovatele vozidla. Správní orgán také mohl vyzvat žalobce k doložení svého tvrzení o řízení vozidla uvedenou osobou.
3. Žalobci dále nebyla dána možnost se před vydáním rozhodnutí seznámit s podklady pro rozhodnutí a k těmto se vyjádřit. Předvolání k ústnímu jednání neobsahovalo konkrétní informaci o tom, že se žalobce bude moci seznámit s podklady pro rozhodnutí a legitimně očekával, že mu bude doručena samostatná výzva k uplatnění svého práva podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Žalobce dále namítl, že nebyla prokázána trestnost jednání, když správní orgán vycházel pouze z fotografické dokumentace údajného porušení dopravního značení, ze které je patrné, že vozidlo žalobce stojí vedle chodníku, kde je i viditelné, že na okraji vozovky je bílá čára; to však není značení V 12c, neboť podle přílohy 4 vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, musí mít dopravní značení V 12c žlutou barvu.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na napadené rozhodnutí a dále uvedl, že poučení o právu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí je obsaženo v předvolání k ústnímu jednání. K tomuto se žalobce ani jeho zástupce nedostavili, žalobce tedy nemůže namítat, že byl zkrácen na svém právu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.
5. V projednávané věci již bylo podepsaným soudem rozhodnuto rozsudkem ze dne 5. 6. 2018, kterým bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu

Shodu s prvopisem potvrzuje

řízení. Tento rozsudek byl ke kasační stížnosti žalovaného zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 231/2018-18. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud uzavřel, že správní orgán prvního stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu ustálené judikatury, neboť žalobcem označené osobě – D. T. – na sdělenou adresu zaslal výzvu k podání vysvětlení, která se vrátila jako nedoručená, neboť si adresát zásilku nevyzvedl a správní orgán neměl další informace k dispozici, přičemž nelze přehlédnout, že žalobce konkrétní námitku týkající se nedostatečného zjišťování pachatele přestupku vznesl až v žalobě, což vypovídá přinejmenším o svérázné procesní taktice, kterou zástupci žalobce uplatňují i v dalších věcech, jak je Nejvyššímu správnímu soudu známo z jeho činnosti. Ve vztahu k poučovací povinnosti dle § 36 odst. 3 správního řádu dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že nepředstavuje vadu řízení, pokud správní orgán prvního stupně po ústním jednání nestanovil žalobci lhůtu k seznámení se s podklady rozhodnutí, neboť žalobce byl poučen o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí v předvolání k ústnímu jednání a poté již žádné další podklady shromážděny nebyly. Trvat na opakovaném poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu poté, kdy ústní jednání ve věci při ničím neodůvodněné neúčasti žalobce řádně proběhlo, by bylo v projednávané věci bezúčelným formalismem. Odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2010, č. j. 5 As 24/2009-65.

Zjištění z průběhu správního řízení

6. Ze správních spisů soud zjistil, že dne 17. 2. 2014 oznámila Městská policie Frýdek – Místek Magistrátu Města Frýdku – Místku (dále jen „MMFM“) podezření ze spáchání přestupku neznámou osobou, spočívající v tom, že při řízení vozidla tov. zn. BMW, RZ X šedé barvy dne 30. 1. 2014 v 13:10 hodin na ul. U Staré pošty ve Frýdku – Místku tím, že vozidlo stálo v rozporu se značením V 12c „Zákaz zastavení“ a v rozporu s § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu stálo ve vzdálenosti kratší než 5 m za hranicí křižovatky. K Oznámení byla připojena fotodokumentace, z níž vyplývá, že označené vozidlo stálo při okraji chodníku na místě vyznačeném žlutou plnou čarou. Magistrát Města Frýdku – Místku vyzval dne 19. 2. 2014 žalobce buď k úhradě částky 300 Kč podle § 125h odst. 1 zákon o silničním provozu, nebo k označení řidiče, který v inkriminované době vozidlo žalobce řídil. Na uvedenou výzvu žalobce prostřednictvím zmocněnce společnosti FLEET Control, s.r.o., sdělil, že v předmětné době vozidlo žalobce řídil pan D. T., nar. X, bytem M. M. 50, Š., Slovenská republika.
7. Dne 24. 3. 2014 vyzval MMFM osobu označenou žalobcem jako řidič předmětného vozidla k podání vysvětlení v souvislosti s projednávaným podezřením ze spáchání přestupku. Výzvu zaslal MMFM na adresu sdělenou žalobcem; byla však vrácena jako nedoručená s tím, že podle vyznačení doručujícího orgánu byla zásilka nevyžádána. Nato dne 29. 4. 2014 učinil MMFM záznam o odložení věci podezření ze spáchání předmětného přestupku, neboť nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
8. Následně dne 29. 4. 2014 předvolal MMFM žalobce k ústnímu jednání dne 19. 5. 2014. V rámci poučení na tomto předvolání bylo uvedeno mj. „Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí (§ 36 správního řádu).“ K nařízenému ústnímu jednání se žalobce ani jeho zástupce nedostavil. MMFM tak dne 19. 6. 2014 rozhodl o uložení pokuty žalobci ve výši 1 500 Kč za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel vozidla tov. zn. BMW, RZ X nezajistil, aby při užívání tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a

Shodu s prvopisem potvrzuje

pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 31. 1. 2014 ve 13:10 hodin na ulici U Staré pošty ve Frýdku řidič vozidla stál s tímto vozidlem v rozporu s vodorovnou dopravní značkou V 12c „Zákaz zastavení“ a současně ve vzdálenosti kratší než 5 m za hranicí křižovatky, čímž řidič porušil povinnosti stanovené § 4 písm. c) a § 27 odst. 1 zákona o silničním provozu.

9. K odvolání žalobce, v rámci kterého tento namítal pouze to, že měl správní orgán věc řešit s přestupcem, který mu byl znám a dále, že je žalobce projednáván pro více deliktů, o nichž mělo být vedeno spojené řízení, rozhodl žalovaný dne 8. 8. 2014 napadeným rozhodnutím. Postup správního orgánu prvního stupně shledal žalovaný správným, když výzvu k podání vysvětlení se nepodařilo označenému řidiči doručit. Z fotodokumentace bylo prokázáno, že předmětné vozidlo stojí téměř celou svou délkou v místě označeném dopravní značkou V 12c „Zákaz zastavení“ (žlutá čára rovnoběžná s okrajem vozovky). K námitce vedení dalších řízení žalovaný uvedl, že s žalobcem žádá další řízení o správním deliktu, která by mohla být spojena s řízením v projednávané věci, vedena nebyla.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), když v dalším řízení byl vázán shora uvedenými závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu v této věci ze dne 30. 1. 2019 ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s ust. § 51 s. ř. s., neboť účastníci s takovým postupem vyjádřili souhlas.
11. Krajský soud pro stručnost odkazuje na shora uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu, který se předmětnou problematikou zcela vyčerpávajícím způsobem zabývá. Krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku sdílí závěr, že správní orgán prvního stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu ustálené judikatury, neboť žalobcem označené osobě – D. T.– na sdělenou adresu zaslal výzvu k podání vysvětlení, která se vrátila jako nedoručená, neboť si adresát zásilku nevyzvedl a správní orgán neměl další informace k dispozici. Krajský soud přitom nepřehlédl, že žalobce konkrétní námitku týkající se nedostatečného zjišťování pachatele přestupku vznesl až v žalobě, což vypovídá o svérázné procesní taktice, kterou zástupci žalobce uplatňují i v dalších věcech. Ve vztahu k poučovací povinnosti dle § 36 odst. 3 správního řádu krajský soud uzavírá, že nepředstavuje vadu řízení, pokud správní orgán prvního stupně po ústním jednání nestanovil žalobci lhůtu k seznámení se s podklady rozhodnutí, neboť žalobce byl poučen o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí v předvolání k ústnímu jednání a poté již žádné další podklady shromážděny nebyly. Trvat na opakovaném poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu poté, kdy ústní jednání ve věci při ničím neodůvodněné neúčasti žalobce řádně proběhlo, by bylo v projednávané věci bezúčelným formalismem. Krajský soud tedy uvedené námitky žalobce důvodné neshledal.

Shodu s prvopisem potvrzuje

12. Pokud se týče námitky neprokázání trestnosti jednání, poukazuje krajský soud na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2016, čj. 8 As 156/2016-35, dle jehož závěrů „Pro založení odpovědnosti provozovatele vozidla za správní delikt je sice podle § 125f odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích nutné, aby porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazovalo znaky přestupku podle tohoto zákona, toto ustanovení však nelze vykládat tak, že jsou správní orgány v řízení o správním deliktu povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Pro splnění podmínky podle § 125f odst. 2 písm. b) citovaného zákona postačí, že jednání řidiče vykazuje znaky přestupku.“ Navíc, namítal-li žalobce, že dopravní značení bylo provedeno nesprávně bílou barvou, je jeho námitka zcela vyvrácena fotodokumentací založenou ve spisovém materiálu. Ani uvedené žalobní námitky tedy nejsou podle krajského soudu důvodné.

Závěr a náklady řízení

13. Krajský soud s ohledem na shora uvedené žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem III. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** přípustné opravné prostředky. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu nebo uplatňuje-li stěžovatel stížní body, které napadají závěry o otázkách, k nimž se Nejvyšší správní soud v předcházejícím zrušovacím rozsudku dosud nevyjadřoval - v tom případě je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 12. března 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu